

NIỀM VUI TỪ SỰ VƯỢT QUA

Nhóm công tác xã hội Bông Hồng Xanh chúng tôi vừa có những niềm vui lớn từ sự vượt qua nhỏ nhỏ, rọi theo hình bóng của Đức Giêsu ngày xưa trong hành trình Vượt Qua để được Phục Sinh bất tận.

Xin phép được tường thuật lại với hành trình "thời gian ngược".

Áp ngày Chúa nhật Lễ Lá, chúng tôi đi đến một vùng tây nguyên để thực hiện việc chia sẻ Mùa Chay tại một giáo điểm thuộc giáo xứ Buôn Hô, giáo hạt Buôn Hô, giáo phận Ban Mê Thuột. Ban đầu, chúng tôi thiết kế chương trình là một địa điểm nơi khác, thế rồi chẳng hiểu vì sao, Chúa rẽ lối cho chúng tôi đến đây với chuyến đi đầy thú vị. Rõ ràng phải từ bỏ ý riêng của mình.

Trước khi đến giáo họ nhỏ, chúng tôi tham quan một vài nơi như thác Dray Sap, hồ Ea Kao, Bảo tàng cà phê... Buôn Ma Thuột thừa người, bầu khí êm ả, cảnh vật thiên nhiên đẹp, thức ăn ngon và rẻ đến bất ngờ. Nhưng vì là giữa mùa khô nên buổi trưa nắng nóng làm người ta dễ quên rằng đây là một vùng tây nguyên của đất Việt.

Sáng ngày Chúa nhật Lễ Lá, chúng tôi đến nhà thờ Buôn Hô để gặp cha phụ tá - người mà được cha chánh xứ quản hạt nhờ dẫn chúng tôi vào giáo điểm. Đường dẫn đến giáo điểm trơn tru và đẹp; ông trùm của giáo xứ nói với chúng tôi về những nổi vất vả của mọi người đạo đời, để có được những con đường đẹp khu vực này.

Giáo điểm nằm nhỏ gọn bên đường. Có trên 200 hộ gia đình Công giáo ở đây, tất cả giáo dân đều là dân tộc Ê Đê. Nhà nguyện đơn sơ quá! Bên trong chỉ có hai dãy ghế nhỏ, giáo dân phải ngồi tràn ra ngoài và phía sau. Ghế ngồi bên ngoài bé xíu. Đã vậy, Lễ Lá mà không rước lá, chỉ có cái bàn nhựa nhỏ, để hai bó lá dừa cắt khúc bằng gang tay, cành lá cha cầm chỉ có hai nhánh đặt chéo vào nhau; đơn giản đến xúc động! Chúng tôi không ghi nhận được hình ảnh cha làm phép lá và rảy nước phép, (cha đến muộn vì xe hư phải nhờ người ta đẩy, còn chúng tôi đến sớm hơn bằng xe hơi của ông trùm) vì chúng tôi cứ loanh quanh để ghi nhận những hình ảnh khác. Thánh lễ trang nghiêm, bầu khí sốt sắng. Hôm nay, chỉ có Cha đọc Tin Mừng, còn hai em giúp lễ mặc trang phục dân tộc Ê Đê thì đứng yên. Cô gái thu tiền giỏ nhà thờ cũng mặc như thế nhưng một cầm cái gùi. Đối đáp trong thánh lễ thì cha đọc tiếng Việt, còn anh chị em đồng bào đọc toàn tiếng dân tộc. Dự thánh lễ này, ai đến đây mà không dâng trào cảm xúc thì thật là “vô cảm” quá!

Lễ xong, trẻ em tập trung bên hông nhà thờ. Trông chúng hiền hòa làm sao! Quà của các cháu lần này cũng đậm đà, có áo gió, một lốc sữa, một gói kẹo và bánh Snack. Đoàn chúng tôi có sáu người, chỉ có một bạn nam chụp hình, các bạn nữ đều làm việc tích cực.

Khi phát hiện cha phụ tá cùng dòng tu với “cha cháu” của chúng tôi. Niềm vui “vỡ òa”, như vượt qua được nỗi buồn vì “Chúa bắt” đến nơi đây!

Việc phát quà nhanh gọn. Linh mục trẻ khỏe khoắn trao thùng mì, gạo cho bà con. Nhìn hình ảnh này, tôi tưởng tượng vui vui, là khi Chúa ngồi trên lưng lừa, vào thành Giêrusalem, đi theo sau là bảy con lừa khác thò trên lưng nhiều bánh lúa mì, sữa, vải vóc, hoa trái... rồi sau nghi lễ gì đó Chúa phát vcho người ta vui vẻ rộn ràng như những lần các tông đồ chia cá và

bánh vậy!

Ông trưởng Caritas của giáo hạt, mặc áo xanh, cũng có mặt để phụ giúp chút công việc. Mọi người đều vui. Cha trẻ còn nói: “Cảm ơn Chúa vì đã cho quý cô đến đây!”.

Buổi chiều, chúng tôi tham dự thánh lễ tại nhà thờ chánh tòa giáo phận. Ngôi thánh đường ngay giữa lòng thành phố mà tối hôm trước, khi đi ngang chúng tôi phải trầm trồ vì thấy nhà thờ trang trí đèn điện rất đẹp. Quang cảnh thật trang trọng, dĩ nhiên là vậy! Ở giáo phận này phần lớn các nhà thờ rước lá vào buổi sáng. Vì là ngày đầu tuần Thánh, lòng nhà thờ chật kín, giáo dân còn phải ngồi ra bên ngoài.

Chúng tôi ăn tối bằng món đặc sản là “bánh xếp đĩa”, nghĩa là người đưa ra một chồng đĩa, mỗi đĩa có một cái bánh tráng nhỏ, đặt trên một đĩa, người ăn tự cuốn thịt heo nướng, xoài băm và dưa cải chua vào rồi chấm mắm nêm, ớt.

Rời thành phố Buôn Ma Thuột ra sân bay, chúng tôi thấy thú vị làm sao! Ngoài chuyện chuyển đi thú vị, chúng tôi còn vui vì vừa kết thúc một hành trình Mùa Chay tốt đẹp.

Ngay những ngày đầu “Mùa Thương Khó” chúng tôi đã giúp gia đình anh mù bẩm sinh ở vùng cao Yên Bái, sửa lại căn nhà gỗ, lỗ chỗ mặt trước, hờ ván bên hông... Chúng tôi phải “vượt qua” chính mình để tin tưởng một người mới quen biết, là cô giáo vùng cao và ông trưởng bản, thay chúng tôi làm việc này. Kết quả tốt khiến chúng tôi có một niềm vui, dầu ngoài kia, người ta lừa đảo nhau trên mạng rất tàn nhẫn.

Từ sau dịch Covid, chúng tôi không còn vào bệnh viện trực tiếp giúp đỡ người bệnh, song giúp đỡ bệnh nhân bằng cách gửi bưu điện. Công việc cũng khá hiệu quả. Mới đây, chúng tôi còn chung tay với một nhóm chuyên nấu các món chay (cháo, cơm, mì, phở...) cho bệnh nhân và người thân đang chữa trị trong một bệnh viện ở Sài Gòn. Chúng tôi “vượt qua” sự khác biệt về tôn giáo để làm việc này. Một niềm vui khó tả khi chúng tôi thấy người nhà bệnh nhân hoặc người lao động nghèo ra nhận phần ăn.

Và chúng tôi vẫn tiếp tục làm “đại gia tiền lẻ” an ủi những người lao động nghèo, khi “vượt qua” cái nắng chói chang mà tiếp xúc với họ.

Hành trình bác ái của Nhóm Bông Hồng Xanh chúng tôi vẫn tiếp tục cho đến khi kết thúc theo ý muốn của Chúa. Như Đức Giêsu vâng lời Chúa Cha kết thúc sứ vụ rao giảng Tin Mừng nơi trần thế, để mở ra sự Phục Sinh cho Giáo Hội lữ hành, đầy hy vọng.

Maria Vũ Loan

